

[Aksel Møller.]

den højtærede ministers overtagelse af portefeuillen og frem til det forslag, som i dag er til behandling? Jeg har villet påvise, at den højtærede finansminister ud fra gentagne undervurderinger af statens finansielle stilling har kunnet overtale en skeptisk rigsdag til ekstraordinære forhøjelser af skatterne. Jeg har villet påvise, at den højtærede finansminister i væsentlig grad har lagt vægten på at få netop de direkte skatter forhøjet langt udover, hvad befolkningen og denne høje rigsdag ønskede at gå med til. Det er på denne baggrund jeg skal gøre mine bemærkninger om det lovforslag, som den højtærede minister nu ønsker gennemført i dette høje ting.

Det er interessant at lægge mærke til, at ministerens fremsættelsestale omhyggeligt undgår nogen finansiell begrundelse for forslaget. Medens fremsættelsestalen i marts 1948 vrimgledede med finansielle betragtninger — der ganske vist altså senere viste sig at være forkerte —, er dette års udskrivningslovgivning ikke ledsaget af nogen anden finansiell udtalelse end den, at der på indeværende tidspunkt vanskeligt med sikkerhed kan skønnes over, hvor stort et indkomstskatteprovenu der vil blive brug for i det kommende finansår.

Et sådant skøn var den højtærede finansminister sandelig ikke ængstelig for at anlægge i fjor. Jeg synes, man med rette kan spørge: Er det virkelig tilfældet, at finansministeren her få dage før tredje behandling af finanslovforslaget for 1949—50 ikke vil være i stand til at give en samlet oversigt over de forandringer, forslaget er undergået, og de forventede merudgifter og merindtægter, mindreudgifter eller mindreindtægter, som det kommende finansår kan opvise?

Jeg skal ikke forsøge mig i rollen som spåmand, men blot konfrontere to tal, vi kender, med hinanden. Det foreløbige skøn over statens indkomster for indeværende år er på ca. 2,1 milliard kr. — var det i alt fald i slutningen af januar måned. Det forelagte finanslovforslag budgetterer med indkomster, der er 240 mill. kr. mindre end det, som indeværende år allerede har bragt staten i indkomster. Måske den højtærede finansminister kan forklare, hvad der taler

for, at statens indkomster i 1949—50 skulle blive mere end 200 mill. kr. mindre, end indkomsterne allerede har været i 1948—49. Med den inflationspolitik, som følges hertilands, har man utvivlsomt garanti for det modsatte.

Indenfor denne meget tilbageholdende budgettering af statskassens indkomster har finansministeren på finanslovforslaget — altså endda indenfor denne meget beskudne ramme af indkomster — kunnet afsætte 200 mill. kr. til afskrivning på § 26 I. K. og derudover yderligere regnet med afskrivningsbeløb på reguleringskontoen til 34,5 mill. kr. Begge disse beløb skal altså udredes af befolkningen og er altså begge udtryk for overbalanceringen af statsbudgettet.

Det vil efter min mening sige, at det forelagte finanslovforslag ikke vil begrunde nogen yderligere skatteforhøjelse. Havde den højtærede finansminister altså nu ønsket en lov indeholdende de tidligere års udskrivningsskala plus en tillægsindkomstskat svarende til de 35 mill. kr., vi vedtog i fjor, ville der ikke have været nogen finansiell nødvendighed for at opfylde et sådant ønske fra den højtærede finansministers side. Det kan måske siges, at det heller ikke er noget sådant, ministeren ønsker. Sandheden om hans hensigter kommer vi vel nærmest, når vi siger, at dette forslag sammenlignet med den gennem de senere år eksisterende udskrivningslov betyder en væsentlig forhøjelse af skatten på nogle indtægsgrupper og en beskeden nedsættelse af den på andre.

Jeg går ud fra, at det høje ting stort set vil være enig i, at ministerens gavmildhed ikke kan måles ved at sammenligne forrige års skatteudskrivning plus tillægsskatten med dette forslag, thi tillægsskatten er kun bevilget for eet år og under finansielle forudsætninger, som viste sig ikke at holde stik, og som heller ikke eksisterer for det finansår, vi nu står overfor at skulle begynde på. Der er overhovedet ikke grundlag for at tro, at man her i tinget i år vil kunne få vedtaget en tillægsindkomstskat mage til den, der blev vedtaget i fjor, og den højtærede minister har udvist en næsten ekvilibristisk færdighed i tryllekunst ved simpelthen at foregøgle os alle, at tillægsindkomstskatten er en kendsgerning, og at det kun skyldes